

ת"פ 69857/03/23 - מדינת ישראל נגד האילו מקוריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 69857-03-23 מדינת ישראל נ' מקוריה(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט גיל קרזבום המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	
האילו מקוריה (עציר)	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, ועבירת איומים - עבירה לפי 192 לחוק העונשין.

2. הסדר הטיעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לענין העונשים שיוטלו על הנאשם.

עובדות כתב האישום

3. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה מ' ילידת 1983 (להלן: "המתלוננת") בדירה בבניין בשדרות ירושלים 3 בקריית ים סמוך לבית העסק "אכלת ושבעת". ביום 08/03/23 בשעה 20:07 לערך, הגיע הנאשם לבית העסק כשהוא מחזיק בחפץ חד בעל להב או כלי אחר שסוגל לדקור או לחתוך שלא כדין, חבש קפוצ'ון לראשו והתיישב ליד שולחן מחוץ לבית העסק.

בשעה 20:30 המתלוננת יצאה מהדירה והלכה ברגל לכיוון בית העסק והנאשם שהבחין במתלוננת קם ממקומו כאשר ידו הימנית נמצאת בתוך כיס ימין של הקפוצ'ון, הלך לכיוון המתלוננת, וכאשר היה מולה הוציא את ידו הימנית מכיס ימין של הקפוצ'ון ודקר את המתלוננת בבטנה באמצעות החפץ החד, גרם לה לחבלה חמורה, ונמלט עם החפץ החד מהמקום.

ביום 20/03/23 התקיים דיון להארכת מעצר הנאשם בבית משפט השלום בקריות. במהלך הדיון, איים הנאשם

בפני כל הנוכחים באולם, לרבות אנשי משטרה בפגיעה שלא כדין במתלוננת באומרו "אני רוצה שתבוא הבחורה ותעיד שנדקרה. אני לא מכיר אותה. אני אשחט אותה, אני מתכוון לבחורה". זאת עשה הנאשם בכוונה להפחיד את המתלוננת או להקניטה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת קרע בכבד וקרע במעי וכתוצאה מכך היה הייתה נתונה בסכנת חיים ממשית, הובהלה לבית החולים רמב"ם שם התקבלה לחדר הלם, ועברה ניתוח בהרדמה מלאה לעצירת הדימום. במהלך הניתוח בוצע ניקוז דם בכמות גדולה של כ- 2 ליטר, והמתלוננת אושפזה בבית חולים רמב"ם עד ליום 19/03/23.

ראיות המאשימה לעונש

4. הוגש גיליון הרשעות פליליות של הנאשם (ת/2).

טיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת הצורך להחמיר בענישה בעבירות האלימות. הפנתה לפגיעה הקשה בערכים המוגנים של קדושת חיי אדם ושלמות גופו. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציינה כי חלקו של הנאשם היה בלעדי ומלא. הוא תכנן, יזם וביצע את התקיפה. הנאשם ידע היכן המתלוננת מתגוררת, הגיע למקום האירוע בשעות ערב במקום ציבורי ללא מורא ופחד, כשהוא מצויד בחפץ חד, המתין במקום עד להגעת המתלוננת, ניגש אליה ודקר אותה בבטנה, וגרם לה לנזק משמעותי ביותר, והעמידה בסכנת חיים ממשית, ורק במזל האירוע לא הסתיים בתוצאה קשה יותר. עוד ציינה כי מדובר בנאשם בגיר שהיה יכול להבין את הפסול במעשיו ולהימנע מביצועו, הנאשם לא היה במצוקה נפשית ואין כל קרבה לסייג לאחריות פלילית. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 3.5 ל- 5.5 שנים. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאת הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ללקיחת האחריות ולעברו הפלילי אשר כולל הרשעה אחת משנת 2015 בגין עבירות אלימות, התנהגות פרועה במקום ציבורי ואיומים. לאור כל האמור לעיל, והעדר אופק שיקומי, ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי התחתון של המתחם שהוצע וכן להטיל ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלוננת.

טיעוני ההגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם הפנה להודאתו המידית של הנאשם, ללקיחת האחריות, להבעת החרטה והצער על התנהלותו, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, לרבות העובדה שנחסכה עדותם של עדי תביע הרבים ובפרט זו של המתלוננת. הדגיש כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו ומודע לצורך לטפל בעצמו. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לעובדה כי מדובר בנאשם צעיר, רווק, שנשר מלימודים בשל חוסר

באמצעים, לא עבד עובר למעצרו, התגורר לסירוגין בדירות לא מאוכלסות ובגנים ציבוריים, והוא מתמודד עם חוויות נטישה וחוסר ערך עצמי. עוד הפנה למצבו הכלכלי הקשה, התחברותו לגורמים שליליים בסביבת מגוריו, תלותו בסמים והעובדה שהופנה לטיפול בקהילה טיפולית, שם סיים את התוכנית בהצלחה והשתלב בהוסטל ובעבודה במפעל. הוסיף וטען כי הנאשם מעוניין לשקם את חייו ולפתוח דף חדש. ההגנה לא חלקה על הפגיעה בערכים המוגנים, אולם ציינה כי יש להבחין בין מדרגי החומרה השונים בעבירות האלימות. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציין כי מדובר במעשה ספונטני שלא קדם לו תכנון מוקדם, כאשר אין כל ראייה להיכרות מוקדמת בין הנאשם למתלוננת, ואין כל בסיס לטענה לפיה הנאשם חיכה להגעתה של המתלוננת. עוד ציין כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם מתוך ערפול חושים ובעיית אלכוהול, כאשר כיום הנאשם מביע הזדהות מלאה עם חווית הפגיעה של המתלוננת. בכל הקשור לעבירת האיומים ציין, כי מדובר במשפט שנפלט תוך כדי דיון שלא בנוכחות המתלוננת, ובהתאם טען כי מדובר בדבר של מה בכך. בכל הקשור לעברו הפלילי ציין כי אינו מכביד והרשעתו היחידה התיישנה, והוא מעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית וטען למתחם עונש הולם שבין 10-36 חודשי מאסר ועונשים נלווים. לאור כל האמור לעיל, ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולנכות את ימי מעצרו. בכל הקשור לרכיב הקנס, ביקש שלא להטילו עקב מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, וכך גם לעניין הפיצוי, ולחילופין להטיל פיצוי סמלי, זאת גם נוכח היעדרה של ראייה על נזק מתמשך למתלוננת, והעובדה כי המתלוננת עצמה לא שיתפה פעולה עם היחידה החוקרת.

7. הנאשם עצמו הצטער ולקח אחריות על ביצוע העבירות, וציין כי הוא משתדל להשתתף בקבוצות טיפוליות בכלא.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. במעשיו הנאשם פגע בשורה של ערכים חברתיים החיוניים לתפקודה של החברה והתפתחותה, לרבות, ביטחונו, שלומו, שלמות גופו וכבודו של האדם- זכות יסוד מקודשת שאין להתיר לאיש לפגוע בה (ע"פ 6310/14 פלוני נ' מדינת ישראל). העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות נושאת בצידה עונש

מרבי של 14 שנות מאסר, ולא בכדי בית המשפט העליון חזר ועמד על חומרתן של עבירות האלימות בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן: "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד". ראה גם בע"פ 2453/05, מחמוד חטיב נ' מדינת ישראל, שם נאמר, בין היתר " האינטרס הציבורי מחייב, כי הזלזול בחיי אדם, הבא לידי ביטוי בקלות בה מוצא עצמו אדם קורבן למעשי אלימות העלולים להותירו נכה ואף להביא למותו, תגובה חריפה מצד כל גורמי האכיפה. . . השמירה על שלמות גופו של אדם וחיינו, היא מהחשובות והמרכזיות שבתכליות העומדות בבסיס החוק הפלילי. "

ובעבירות אלימות המערבות שימוש בכלי נשק קר או חם בפרט אפנה לע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה, שם נאמרו הדברים הבאים: "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, המלווה לעיתים אף בשימוש בנשק קר או חם. תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף". ובמקום אחר נאמר: "האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויראו, יחששו לביטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם יירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסברת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להיעשות גם באכיפה ובענישה קשה" (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל).

הערך החברתי המוגן בעבירת איומים הינו כבודו של אדם, שלמות נפשו, שלוות רוחו, זכותו לחיות ללא חשש ופחד, והזכות לחופש פעולה ובחירה חופשית. בתי המשפט עמדו זה מכבר על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה בהתייחס להוצאת דברי האיומים מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמם. בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל כב' בית המשפט קבע: "אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין, אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה של הפרט... וידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים PER SE כמסר מסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת". בע"פ 8736/15 זילפה צוברי בר נ' מדינת ישראל נאמר בין היתר כי: "עבירת האיומים נועדה להגן על שלוות נפשו וביטחוננו של הפרט, כמו גם על חופש הפעולה והבחירה שלו...".

"עבירה זו היא עבירה התנהגותית, ולכן אין צורך להוכיח כי האיום אכן השיג את מטרתו של המאיים וכי ההפחדה או ההקנטה התממשה. די בפעולת האיום עצמה שנקלטה בחושיו של המאויים, אם בוצעה מתוך כוונה להפחיד או להקניט, כדי לגבש את העבירה. את שאלת התקיימותו של האיום יש לבחון לפי אמת-מידה אובייקטיבית, דהיינו אם יש בדברים כדי להטיל אימה בלבו של אדם מן הישוב בהתחשב בנסיבות האיום. מאפיין נוסף של עבירת האיומים הוא שעבירה זו מגבילה את חופש הביטוי. סיווגו של ביטוי כ"איום" מוציא את הביטוי אל מחוץ לתחום הביטוי המוגן..." (ע"פ 2038/04 לם נ' מדינת

נסיבות ביצוע העבירות

10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה מלא ומוחלט. הנאשם הצטייד בחפץ חד וכאשר הבחין במתלוננת דקר אותה בבטנה, גרם לה לחבלות קשות, העמידה בסכנת חיים והיא נאלצה לעבור ניתוח בהרדמה מלאה להפסקת הדימום וניקוז הדם הרב שאיבדה כתוצאה מהדקירה, ובהמשך אושפזה מספר לא מבוטל של ימים בבית החולים לצורך החלמה. רק בנס האירוע לא הסתיים במותה של המתלוננת. בנוסף, הנאשם נמלט מהמקום מבלי לעמוד על תוצאות מעשיו ומבלי לסייע למתלוננת.

הגם שלא הובאו ראיות המצביעות על נזק מתמשך או נכות צמיתה שנגרמה למתלוננת, הרי שמדובר בפגיעה קשה שלווה בכאב וסבל רבים. כך גם יש לתת משקל לטראומה אותה חוותה המתלוננת, ויש להניח כי החוויה הקשה תלווה אותה עוד שנים ארוכות.

11. אין לשלול את טענות ההגנה לפיה לא קיימת היכרות מוקדמת בין הנאשם למתלוננת והוא לא תכנן מראש לפגוע בה. עם זאת, אין בכך כדי להוות בהכרח נסיבה לקולה. אם אכן לא קיימת היכרות מוקדמת בין השניים, הרי שמעשיו של הנאשם הינם בלתי צפויים, ומסוכנתו הינה כלפי כל אדם ולא רק ביחס לאדם ספציפי.

12. נסיבה מחמירה נוספת הינה העובדה כי בדיון שהתקיים בהארכת מעצר של הנאשם הוא השמיע דברי איום בפגיעה שלא כדין במתלוננת. אמנם האיומים נאמרו שלא בנוכחות המתלוננת, אך במקום להביע צער על מעשיו הנאשם איים לשוב ולפגוע בה, לאחר שהוא כבר הוכיח כי פגיעתו רעה ומסוכנת. כך גם אין להתעלם מהעובדה שהאיום הושמע באולם בית המשפט בנוכחות אנשים רבים לרבות אנשי משטרה, עובדה שיש בה כדי להצביע על עזות מצח והיעדר מורא.

13. לאור כל האמור לעיל, אני סבור כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הינה משמעותית ומצויה ברף חומרה בינוני/גבוה קרוב יותר לבינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

14. בע"פ 935/14 **אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שבעקבות דין ודברים שהתפתחו בינו לבין המתלונן, תקף אותו באמצעות סכין וגרם לו לחתכים ביד, בכתף ובשכם. נקבע מתחם עונש הולם שבין 3.5 ל-5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 50 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 1929/12 **מדינת ישראל**
עמוד 5

נ' מחאמיד, הנאשם הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שדקר את המתלונן דקירה אחת בחזה בעקבות ויכוח. על הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל, ועונשו הועמד על 36 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 4443/14 **לביא נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שדקר את המתלונן 3 דקירות בבטנו לאחר שזה קילל אותו. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 3 ועד 6 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 4 שנות מאסר בפועל. בע"פ **4145/12 סתיו הרוש נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שבעקבות ויכוח שהתגלע בינו לבין המתלוננים, נטל הנאשם בקבוק שתייה, ניפץ אותו והניף אותו לעבר צווארו של אחד המתלוננים. כתוצאה ממעשיו נגרמה שריטה לצווארו של אחד המתלוננים וידו של המתלונן השני נדקרה משברי הבקבוק. הנאשם נדון ל-4 שנות מאסר בפועל, ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ **6924/09 ארקדי מגרלשוילי נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך ששלף סכין מטבח ודקר את שכנו דקירה אחת בבטן וגרם לו לפגיעה חמורה בכבד. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ **9630/09 רותם זוהר נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין, בכך שדקר באמצעות סכין את המתלונן בבטנו והוא הובל לבית החולים ונותח. על הנאשם נגזרו 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והופעל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים במצטבר, כך שסך הכל הוטלו עליו 54 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ **5828/22 מוחמד שלבי נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך לאחר שהוא והמתלונן שתו משקאות אלכוהוליים, פרץ ביניהם ויכוח שהתפתח לכדי עימות פיזי, שבמהלכו נטל הנאשם סכין יפנית ודקר באמצעותה את המתלונן בצדו השמאלי של גבו ובידו הימנית. למתלונן נגרמה פגיעה בגידים המיישרים שתיים מאצבעות ידו, והוא אושפז ונותח לצורך תפירתם. נקבע מתחם עונש הולם החל מ-18 ועד 42 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 30,000 ש"ח. ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ **3867/23 מדינת ישראל נ' אביאל שנקור**, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שהנאשם דקר את המתלונן פעמיים בפלג גופו העליון, ודקירה שלישית באזור הבטן במהלך ויכוח שהתפתח בין השניים. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן פצעים שטחיים בבית החזה, וכן פצע דקירה עמוק באזור הבטן, אשר אילץ אותו לעבור ניתוח בבטן תחת הרדמה מלאה. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות רכוש ו אלימות הוטלו בין היתר 34 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 2000 ₪. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוחמר ל-45 חודשי מאסר בפועל. בע"פ **425/23 מדינת ישראל נ' Tekeste teklu**, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שהוא והמתלונן (שניהם נתינים זרים מאריתריאה) נפגשו ברחוב ובתגובה ליריקת המתלונן בסמוך אליו, שיסף הנאשם את גרונו של המתלונן באבחת סכין אחת, ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלונן חתך משמעותי בצווארו, לרבות בשריר הצוואר, והוא הובהל לבית החולים כשהוא מדמם, מורדם ומונשם, שם נזקק לאינטובציה, לעירוי דם ולניתוח דחוף. נקבע מתחם עונש הולם החל מ-22 ועד 52 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל הרשעה אחת בעבירת אלימות הוטלו 32 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוחמר ל-48 חודשי מאסר

בפועל.

15. בכל הקשור לעבירת איומים, בבחינת מדיניות הענישה קיים מנעד רחב של עונשים, החל ממאסר מותנה וכלה במאסר בפועל לתקופה משמעותית. ברע"פ **4475/21 פיראס ואסאחי נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירת איומים בכך שאיים לפגוע בחייו או בגופו של שוטר והושת עליו מאסר על תנאי. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1608-01-08 **עלאונה נ' מדינת ישראל**, הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות איומים בכך שאיים לפגוע שלא כדין בגופה ובחירותה של בת זוגו והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 4719/13 **צוקרן נ' מדינת ישראל**, הנאשם איים פגיעה במעסיקו לשעבר (שלא בפניו) אלא בפני אחיו של המעסיק. נקבע מתחם עונש הולם החל ממאסר מותנה ועד 5 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 4 חודשי מאסר לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בעפ"ג 30868-08-13 **חג'אג' נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירת איומים, בכך שאיים בפגיעה בבת זוגו של איש שב"ס תוך שסימן תנועה על צווארו. על הנאשם הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל במצטבר ל-5 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר עמד על 4 חודשים בעבודות שירות. בע"פ (מחוזי מרכז) 33444-09-13 **ישראל נ' מדינת ישראל**, הנאשם איים בפגיעה בגרושתו (שלא בפניה) בנוכחות בתו. בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הועמד על 5 חודשים מאסר בפועל.

16. המאשימה הפנתה לפסיקה כאשר מתחמי הענישה נעים בין 2.5 ל-7 שנות מאסר בפועל, והעונשים נעים בין 34 ל-54 חודשי מאסר בפועל.

17. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה כאשר מתחמי הענישה נעים בין 10 ל-38 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בתיק זה

18. מדובר באירועים קשורים כאשר הקרבן זהה וניתן לראות בהם מקשה אחת. הצדדים טענו לקביעת מתחם עונש הולם אחד ביחס לשתי העבירות, וכך ייעשה.

19. העבירה החמורה ביותר המיוחסת לנאשם הינה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והיא נושאת בצידה עונש של עד 14 שנות מאסר, ועבירת האיומים נושאת בצידה עונש של עד 3 שנות מאסר.

20. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, חומרת החבלה שנגרמה למתלוננת, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 36 חודשים ולא יעלה על 60 חודשים ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

21. לקולה אני מביא בחשבון את הודאתו המידית של הנאשם במיוחס לו, הזמן השיפוטי שנחסך, קבלת האחריות, והבעת החרטה. משקל לקולה יינתן לנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בטיעוני ההגנה. כך גם תובא בחשבון תקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר), והעובדה כי מדובר במאסרו הראשון.

22. לחומרה, יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל הרשעה אחת בגין עבירות אלימות, התנהגות פרועה במקום ציבורי ועבירה דומה של איומים, אם כי מדובר בעבר ישן יחסית ובהתאם גם המשקל שיינתן לו.

23. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, נוכח כלל הנסיבות, אני סבור שנכון להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה בין הרף התחתון לרף הבינוני של המתחם כפי שנקבע.

24. לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ותקופת המאסר שהוא עתיד לרצות, יוטל קנס נמוך.

בכל הנוגע לגובה הפיצוי שיוטל. מובהר שאין בכו כדי ללמד על גובה הנזק שנגרם למתלוננת, וכל מטרתו הכרה סמלית בפגיעות שנגרמו לה.

25. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 42 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 9/3/23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים וירשע בגינה.

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי כספי בסך 10,000 ₪ .

הקנס והפיצוי שהוטלו על הנאשם ישולמו עד ליום 01/05/24.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל " תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה תעדכן את המתלוננת בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, בנוכחות הצדדים.

